

1-2020

KLOOSTERKWARTIER

Vereniging Vrienden van het
Museum Elburg

Vereniging Vrienden van het Museum Elburg
Secretariaat:
Clakenweg 134
8081 LZ Elburg
0525-684363
E-mail: elsvandel@hotmail.com

Hierbij ontvangt u het eerste Kloosterkwartier van 2020. Veel informatie over de nieuwe expositie, de exposanten in de Kloostertuin en veel meer activiteiten in en om ons museum, al zal nu door de coronacrisis alles anders zijn!

Lief en Leed

Ter nagedachtenis van Gerrit van Kolthoorn, die in september overleed, werd op de door hem gemaakte maquette een plaatje geplaatst. Behalve vele vrijwilligers van het museum was ook Gerrit's moeder hierbij aanwezig. Zo is de herinnering aan Gerrit nog zichtbaarder.

We verwelkomen Jannie Nummerdor en Harry Dijkstra als nieuwe leden van onze vereniging. Jannie zal eens in de twee weken baliediensten verrichten. Leuk dat een vrijwilliger ook lid wordt van onze vereniging.

Verder weten we allemaal hoe onze dagelijkse wereld aan het veranderen is door de impact en regelgeving inzake het coronavirus. Museum Elburg / VVV Elburg is in ieder geval gesloten tot 6 april. We hopen van harte kort daarna weer open te mogen. Op dit moment zijn er al veel grote evenementen afgelast. Dagelijks kunnen er nieuwe maatregelen gelden. Het is daarom verstandig de website van Museum Elburg te raadplegen. Wanneer nodig zullen wij onze leden uiteraard persoonlijk op de hoogte stellen wanneer er activiteiten afgelast worden.

Impressie vrijwilligersbijeenkomst 11 december

Het was weer een gezellige en sfeervolle bijeenkomst, waar heel wat stadsgidsen en vrijwilligers aanwezig waren. Naast een mooi programma, "Hoe de Kerststal in Nederland kwam" werd er genoten van een heerlijke maaltijd. Er werd verder weer heel wat afgekletst, aangezien vrijwilligers elkaar soms niet al te vaak tegenkomen. De lezing werd verzorgd door de Vereniging Vrienden, de maaltijd door Museum Elburg. Uiteraard ontbrak "het schoenengeld" en een presentje niet.

Terugblik nieuwjaarsbijeenkomst Vrienden van het Museum Elburg.

Tijdens de sfeervolle nieuwjaarsbijeenkomst van de Vrienden van het Museum Elburg was het genieten van Jan de Verhalenverteller, in Elburg ook bekend als oud-directeur van het Octaaf. Storytelling zegt men tegenwoordig ook wel en Visit Veluwe zegt hierover dat een goed verhaal, op het juiste moment goed verteld, een wereld van verschil kan maken. De kunst van story telling is de kracht en magie van verhalen te gebruiken voor een doel. Dit doen onze Stadsgidsen natuurlijk ook en promoten daarmee het museum en natuurlijk Elburg op een uitstekende manier. Hierover straks meer maar eerst even Jan de Verhalenman.

In de Refter ging Jan met ons op pad en vertelde over een wandelaar die na een dag lopen aankwam bij een klooster om te kijken of hij daar kon overnachten. Na aangeklopt te hebben kreeg hij een warm welkom in het klooster en de dienstdoende kloosteroverste bood hem een kamer en vroeg of de wandelaar nog wat nodig had voor de nacht. Nou ja, zei de gast, een glas, een cola en een sinaasappel is genoeg. 's Nachts hoorde de man die hem vriendelijk had ontvangen en in de kamer naast de wandelaar sliep, rare geluiden vanuit de kamer van de gast. (de geluiden die Jan de verhalenman liet horen zijn niet op papier te zetten). De volgende dag vertrok de wandelaar weer uitgerust en opgewekt aan een nieuwe wandeling over de prachtige Veluwe. Echter liet de kloosteroverste achter met de vraag wat die wandelaar toch uitgespookt had. Jan's vertelling ging natuurlijk verder met veel humor en een zeer verrassend slot.

Tijdens de nazit in het museumcafé, waarbij de traditionele toost natuurlijk niet ontbrak, vertelde Jan over een spannende gebeurtenis in en rondom Kasteel Staverden. Het meeslepende verhaal speelde zich af in het kasteel van het kleinste stadje van de Benelux dat in 1298 stadsrechten kreeg van Reinald 1, Graaf van Gelre. Van dit kleine Veluwse stadje wilde Reinald destijds een florierende stad maken maar die plannen gingen later niet door en heeft het nu slechts 52 inwoners. Maar wel stadsrechten! Even terug naar onze eigen Stad en Museum/VVV storytellers ofwel stadsgidsen. Via deze

Jan Visser, alias Jan de Verhalenman

vrijwilligers horen bezoekende groepen de geschiedenis van Elburg maar ook verhalen over het kloosterleven, de Hanze en natuurlijk het visserijverleden. Onze gidsen zijn ook verhalenvertellers en kunnen de Elburger geschiedenis soms wat mooier maken met een beetje humor.

Roel Schraa

Denkt u, uiteraard na enige instructie, ook een gids te kunnen zijn, die met humor en enige kennis onze mooie stad onder de aandacht kan brengen, dan kunt u zich natuurlijk aan de balie van Museum Elburg melden. Bent u al gids, maar nog geen lid van onze vereniging, dan kunt u zich uiteraard ook aanmelden als lid van onze vereniging.

Schenking door de vrienden.

Een van de beelden van de tentoonstelling 'Fantasieën in Glas', gemaakt door Jan Hooghiemstra, zal blijvend een plek in Museum Elburg krijgen. Het werd gekocht door de Vereniging Vrienden en in langdurig bruikleen geschonken aan het museum. Het beeld is volgens de techniek van sandcasting gemaakt. Bij sandcasting wordt eerst een mal gevormd in zand, waarna vloeibaar glas in de mal gegoten wordt. Daarna gaat de bak in de oven en wordt het glas op hoge temperatuur gebakken. Het resultaat is heel bijzonder. Hierdoor ontstaat een ruwe kant, de kant waar het glas het zand raakt, en een gladde kant. Dit zie je terug in dit werk van Jan Hooghiemstra. Het beeld, bevestigd op hout van de EB 15, heeft inmiddels een mooie plek gekregen in de Elburgzaal.

<https://www.huisaanhuiselburg.nl/reader/68774/1404937/museum-elburg-ontvangt-glaskunstwerk-voor-elburgzaal>

Kunst in de Kloostertuin

Jaarlijks staat Museum Elburg garant voor mooi beeldhouwwerk in de Kloostertuin. Ook dit jaar is er in samenwerking met Vestingval een aantal kunstenaars bereid gevonden in onze tuin te exposeren. Dit jaar zijn dat Peter van Tilburg, Gerlinde Habekotté en Mels Dees. Van Peter van Tilburg zal ook een schilderij in Museum Elburg te zien zijn tijdens Vestingval. De beelden in de Kloostertuin blijven na Vestingval nog de gehele zomer te bekijken.

Boerderij aan het water van Peter van Tilburg

werk van Peter van Tilburg

Vestingval

Tussen Hemelvaart en Pinksteren, om precies te zijn van donderdag 21 tot en met zaterdag 30 mei, is het historisch vestingstadje Elburg voor de achtste keer tien dagen lang hét podium voor diverse culturele, muzikale en kunstzinnige uitingen. Toegang tot het festival is gratis. Dit is mede mogelijk gemaakt door sponsoren, het stimuleringsbudget van het Cultuur & Erfgoedpact Noord Veluwe, de gemeente Elburg en de vele vrijwilligers. Vestingval Elburg is dagelijks te bezoeken van 11.00 tot 17.00 uur en op maandag van 14.00 tot 17.00 uur. Op zondag gesloten. Volg het evenement ook op Facebook en Instagram. <https://vestingvalelburg.nl/>

Nieuwe expositie: ‘Geweven natuur’, textielkunst van Marianne Benkö

In Museum Elburg is van 13 maart t/m juni 2020 werk te zien van de Hongaarse Marianne Benkö.

Het eeuwenoude Vlaamse ambacht van het wandtapijt herleeft deze dagen in het prachtige Museum Elburg, het voormalige Agnietenklooster te Elburg, waar de Hongaarse kunstenares Marianne Benkö enkele van haar ‘Verdures’, want zo heet haar specialisatie, tentoonstelt. De expositie bevat reusachtige wandtapijten met prachtige indrukken van haast impressionistische natuurbeelden, die tegelijkertijd een weerspiegeling vormen van de expressieve ziel van de kunstenares, die sterke gevoelens van vrijheid en liefde voelt in de natuur. Emoties die ze graag wil delen, want ze ziet zichzelf als spreekbuis van die natuur, en wil haar geluksgevoel dat ze krijgt bij het zien van levenskrachtige bomen en landschappen, onder de mensen verspreiden.

Niet dat Benkö een modieuze allemansvriend is, integendeel: ze koestert ook de eenzaamheid van haar atelier, waar ze, net als haar vader, een beroemde Hongaarse ontwerper, haar arbeidsintensieve ambacht beoefent: het allereerst vervaardigen van een enorm schilderij, dat ze daarna op een weefgetouw in tapijt omzet. Ooit zelf diepgaand getraind aan de prestigieuze Kunstacademie in Budapest volgde ze, lang geleden, haar hart naar Nederland. Ze strijdt tegen de oppervlakkigheid van de moderne wereld, en is nooit modieus. Ze ‘hoort nergens bij’ en ‘volgt haar roeping, want: schoonheid is de basis.’

Tekst Peter Schlamilch, journalist

Nacht van Orfeo

Marianne Benkö voor "Seizoenen III Herfst"

Geschiedenis wandtapijten

In de middeleeuwen hadden wandtapijten een zuiver utilitaire functie. Ze waren oorspronkelijk ontworpen om middeleeuwse kamers te beschermen tegen vochtig en koud weer, alsook om sobere muren van grote kastelen te bedekken of om grote kamers te isoleren tot comfortabelere vertrekken. Wandtapijten die werden gebruikt voor het inrichten van grote kastelen waren zeer groot en vergden grote weefgetouwen en veel arbeid. De kostprijs was zeer hoog. Zo ontstonden ateliers in welvarende plaatsen. Tegen 1500 waren veel steden in Vlaanderen, met name Brussel, Oudenaarde, Gent en Brugge, de belangrijkste productie plaatsen geworden. Vanwege hun omvang en complexiteit werden wandtapijten aanzien als investeringen en vertoningen van rijkdom en macht.

De *millefleurs* stijl genoot de grootste populariteit Vlaamse wandtapijten uit de late 15e en vroege 16e eeuw. De bekendste voorbeelden zijn “De jacht op de Eenhoorn” en “De dame en de Eenhoorn”.

De *millefleurs* stijl wijzigde zich in de loop van de tijd. De kleine bloemenclusters van de vijftiende eeuw groeiden uit tot grote takken tijdens de Renaissance. Het weven van wandtapijten werd naast schilderen, beeldhouwkunst en architectuur één van de belangrijkste beeldende kunstvormen.

De onderwerpen werden ook ingewikkelder, met afbeeldingen van overvolle vechtschènes of grote groepen figuren onder architecturale constructies. Later in de 16e eeuw kozen opdrachtgevers ervoor om één van hun favoriete bezigheden af te schilderen, zoals bijvoorbeeld de jacht. Ook pastorale landschappen waarin hun landgoederen vaak werden afgebeeld waren populair. Elke stad had zo wel hun eigen

specialiteit. Al de beroemde ateliers waren gevestigd in diversen steden in het noorden van Frankrijk en Vlaanderen. In de 17e eeuw werd de eerste koninklijke manufactuur van Les Gobelins in Parijs opgericht. Honderden ambachtslieden werkten in deze periode bij Les Gobelins.

De ontwerpers hebben altijd een grote rol gespeeld in het maken van echt verfijnde wandtapijten. Dat is zeker zo bij François Boucher, ontwerper bij de atelier van Beauvais sinds 1736. Gedurende 30 jaar ontwierp hij zes reeksen van elk 4 tot 9 grote wandtapijten. Ten minste 400 wandtapijten werden geweven naar zijn kartons. Het zijn prachtige meesterwerken in de Rococostijl. Tegen het einde van de 18de eeuw werd meer en meer muurbehang gebruikt in plaats van wandtapijten in wol en zijde. Vanwege de industriële revolutie en het creëren van geautomatiseerde processen, zoals mechanische weefgetouwen en weefmachines, konden effen stoffen met een veel grotere snelheid en tegen lagere kosten worden geproduceerd dan in het verleden. Het weven van complexe wandtapijten bleef echter voorbehouden voor ervaren wevers op handweefgetouwen. Handgemaakte wandtapijten waren heel duur en enkel voor de allerrijksten.

Rond 1805 ontwikkelde Joseph Marie Jacquard (1752-1834) een meer verfijnd weefgetouw met behulp van geponste kaarten om de positie van elke draad in het weefproces te bepalen. Jacques de Vaucanson creëerde de eerste mechanische weefgetouwen in de tweede helft van de 18de eeuw. Met de ervaring van het ontwerpen en weven bleef Vlaanderen één van de belangrijkste gebieden waar mechanische wandtapijten werden gemaakt. Tegenwoordig worden bij ons de beste Jacquard-weefmachines gebruikt om zeer fijne wandtapijten te produceren. De weefgetouwen worden steeds geavanceerder. Dit laat toe om complexere dessins te maken, in diversen soorten garens. De grootsheid van Vlaanderen kan niet beter worden geïllustreerd door één van zijn bekendste exportproducten: Belgische tapisserie stoffen en wandtapijten.

Gobelin

Gobelin is een geweven wandtapijt; de in het oosten ontstane techniek is sedert de 11e eeuw in Europa doorgedrongen; doel van deze techniek is: het met draden van wol, die in een bep. kleur geverfd zijn, figuratieve, verhalende voorstellingen (zie voorstelling (1)) in kleur te maken; de bloeitijd duurde van ± 1450 tot begin 18e eeuw; de belangrijkste werkplaatsen stonden in Parijs, Utrecht, Doornik, Brussel en Luik.

Tip: Manufacture des Gobelins te Parijs

Hofleverancier van luxe wandtapijten
Achter de façade van dit fraaie pand aan de Avenue des Gobelins schuilt een bijzondere werkplaats: de fabriek van de familie Gobelin. De naam Gobelin is al sinds jaar en dag synoniem aan het product dat gemaakt werd in dit pand: wandtapijten. De tapijten, die vervaardigd werden voor vorsten (met name Lodewijk XIV) en de meest welgestelden, zijn vaak enorm van afmeting en werden voorzien van historische of allegorische afbeeldingen. De fabriek is nog steeds in gebruik, en produceert voornamelijk modern vormgegeven wandtapijten die gebruikt worden om officiële gebouwen aan te kleden. De fabriek is daarnaast ingericht als museum. Ook worden er workshops gehouden.

Tip: De Zeeuwse wandtapijten zijn zes wandtapijten die de Staten van Zeeland van 1593 tot 1604 lieten maken met daarop de zeeslagen tijdens de Tachtigjarige Oorlog rond Zeeland afgebeeld. De wandtapijten maken deel uit van de collectie van het Zeeuws Museum. Ze werden opgehangen in de Abdij van Middelburg waar de Staten vergaderden en tegenwoordig het museum gevestigd is.

Een kijkje in de keuken van de kunstgroep

Terwijl de glasexpositie nog in volle gang was, moesten er maanden geleden al weer voorbereidingen getroffen worden voor de volgende tentoonstelling in ons museum.

In september brachten Lydia van den Burg en ik, als leden van de kunstgroep, samen met Anne-Marie van Hout een bezoek aan Marianne Benkö in Den Haag. Zij maakt schilderijen en van deze schilderijen laat ze wandtapijten weven.

Marianne woont in een gezellig herenhuis, waar we hartelijk werden ontvangen met koffie en allerlei lekkers.

We hebben gesproken over haar werk, haar leven en uiteraard hebben we haar schilderijen en wandtapijten bekeken in het atelier op de bovenverdieping van haar woning. Overigens stond en hing het hele huis vol met kunstwerken van diverse kunstenaars, waaronder ook die van haar zoon en dochter. Prachtige tekeningen, schilderijen, wandkleden en beeldhouwwerken. We keken onze ogen uit!

Lydia en ik namen in januari de taak op ons om het contact met de kunstenares te verzorgen, een gewichtige opdracht, vonden we! En het was nog niet zo eenvoudig. Marianne is Hongaarse van geboorte en de communicatie verliep niet altijd even gladjes. De bedoeling was dat Anne-Marie hiermee enigszins ontlast zou worden, maar soms moesten we haar toch echt om raad vragen. We wilden van Marianne graag antwoord op vragen als: hoeveel tijd heb je nodig om in te richten? Wat heb je nodig om je werken op te hangen? Heb je mooie foto's die we kunnen gebruiken voor de uitnodiging, voor de pers en voor advertenties in diverse bladen? Welke gasten wil je uitnodigen voor de opening? Heb je een suggestie voor iemand die de opening zou kunnen verrichten?

Gelukkig kwam Marianne in februari een dag naar Elburg om de ruimte in het museum te bekijken en verdere details te bespreken.

Voorts moest er een mooie uitnodiging gemaakt worden. Daarmee heeft Els van Andel, ook lid van de kunstgroep, zich voornamelijk beziggehouden. Lusine Grigoryan heeft van de aangeleverde tekst en foto's een ontwerp gemaakt, dat natuurlijk meerdere keren door alle partijen bekeken en bekritiseerd moest worden. Ook dat had nogal wat voeten in aarde!! Maar uiteindelijk is het helemaal goed gekomen.

Ruim een week voor de openingsdatum kwam Marianne de werken brengen en kon ze zelf, met hulp van andere leden van de kunstgroep, de tentoonstelling in grote lijnen inrichten. Met z'n allen hebben we de dagen daarna de puntjes op de i gezet.

Vlak voor het verschijnen van dit Kloosterkwartier zou de opening van de expositie van Marianne Benkö plaatsvinden. Echter Marianne was ziek en de officiële opening ging daarom niet door. Maar haar prachtige wandtapijten hangen tot eind juni te pronken op de tentoonstellingsruimte in ons museum. We nodigen u van harte uit om ze te komen bekijken!

Karin Schoute.

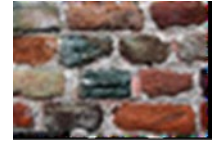
Uitstel ledenvergadering

Hoewel iedereen de benodigde stukken en uitnodiging voor de Algemene Ledenvergadering op woensdag 25 maart 2020 van onze vereniging reeds heeft ontvangen, wordt de vergadering in verband met de coronacrisis uitgesteld. Op een later moment wordt natuurlijk dan ook de vrijwilliger van het jaar weer in het zonnetje gezet, wordt er een verloting gehouden en hopen wij dat Ruud van Henten, beleidsmedewerker van Cultuur & Erfgoed van de Gemeente Elburg na de pauze over zijn werk komt vertellen en uitleggen wat hij voor ons als museum en vrienden vereniging kan betekenen. Uiteraard is dat ook het moment om vragen te stellen.

In deze kloostermop is Frieda Reurich aan het woord.

Ik bezocht haar in haar gezellige woning aan de Zilverschoon. Onderstaand mijn vragen aan haar en haar antwoorden daar op.

Waar ben je geboren? In welk jaar?

Schiedam, in 1940.

Hoe lang woon je in Elburg?

In 1972 zijn wij naar Elburg verhuisd, vanwege het werk van mijn man. We hebben heel lang aan de Biesenkamp gewoond, sinds zes jaar aan de Zilverschoon.

Wil je iets vertellen over je privéleven?

Ik heb één dochter, Simone, zij is getrouwd met Christian. Zij wonen ook in Elburg, lekker dichtbij. Ik heb twee kleinzoons, Marthijn en Thomas, 23 en 21 jaar. Mijn man is helaas in 2015 overleden. Ik heb een aantal jaren bij Biohorma gewerkt. Daar had ik het erg naar mijn zin.

Wat voor liefhebberijen of hobby's heb je?

Ik knutsel heel graag, vooral kaarten maken in combinatie met borduren. Ik lees ook heel graag, kranten, boeken en tijdschriften. Deze wissel ik dan uit met mijn dochter en met burens.

Hoe lang ben je vrijwilliger geweest in ons museum?

Heel lang, van af de tijd dat Peter Schuur conservator was. In mijn beginjaren gaf Els van Nieuwenhuizen cursussen voor nieuwe vrijwilligers. Die heb ik gevolgd.

Welke werkzaamheden deed je in het museum?

Ik heb in de loop van al die jaren veel verschillende dingen gedaan. Onder andere rondleidingen en baliediensten. Samen met Fenna Bosch heb ik een tijdlang koffie verzorgd bij huwelijken.

Wat boeit je om je zo voor het museum in te zetten?

Ik vind musea in het algemeen zo wie zo heel belangrijk als culturele centra. Dat geldt zeker voor Elburg. Cultuur is zo boeiend. De combinatie van de vaste collectie en de wisselexposities werkt heel goed. Vooral ook diversiteit van de exposities is heel goed.

Wat vind je het mooiste of interessantste museumstuk?

Het gildezilver en de prachtige schilderijen in de Elburgzaal.

Wat vind je van activiteiten van de Vereniging Vrienden?

De vrienden doen heel goed werk, zowel voor het museum als voor de leden. Ik bewonder de inzet van het bestuur, maar ook van de leden die actief zijn in het museum.

Doe je nog ander vrijwilligerswerk?

Ik ben een aantal jaren lid geweest van de ondernemingsraad van de Thuiszorg PCSMD. Ook ben ik lid geweest van het Wijkcomité en bestuurslid van Het Huiken. Nu ben ik nog actief in de Voord, ik help bij de maaltijden.

Bob Middelburg, maart 2020

“Talent in de tent”

Pater Johan vertelt weer :

Soms is er niets over de klooster-leerlingen te vertellen; dan maar over de eigen belevenissen. Als mijn aanwezigheid niet in het klooster nodig is, ben ik graag vaak met mijn handen bezig. Geliefd is dan borduurwerk; dat mag niet al te groot worden, want dan is er geen ruimte voor. Kerststallen in velerlei vormen worden intussen weer een nieuwe verzameling en op internet wordt dan ook naarstig gezocht naar andere modellen. Liefst uit verre landen. Omdat familie in Zweden woont en we daar geregeld naar toe gaan, Zweden-minded dus. Er komen ook Zweedse sites voorbij. Een daarvan gaat over Inga Palmgren die daar bekend is en veel heeft gemaakt. Onder andere voor vele jaren een speciaal kerstborduurstuk, geïnspireerd op hun gebruiken. Er zou een boek met patronen moeten bestaan, maar dat is nergens meer te vinden. Alleen de afbeeldingen zwerven nog rond op internet. Hieruit moest dus gezocht worden naar iets wat te borduren was. Enkele resultaten hebben tijdens de advent in het museum op de bel-etage gelegen. Zo nu en dan speur ik verder en kom soms nog wat leuk tegen. Maar helaas is het nooit een patroon tekening en ook ontbreekt vaak de kleurencode.

In Beeld

In beeld: IJsvermaak

‘IJsvermaak’, Barend Avercamp.

Geen sneeuw, zon en ijs, maar storm en regen noopt je om naar musea te gaan. Het is heerlijk om je te vermaken met de wintergezichten van Hendrick en Barend Avercamp, twee schilders uit Kampen. Hendrick Avercamp (1585 – 1634) introduceerde het wintergezicht als genre in de Noordelijke Nederlanden. Hij was doofstom en kreeg als bijnaam “de stomme van Kampen”. In zijn werk had hij veel oog voor de afzonderlijke figuren en humoristische details.

Het is niet zeker of Barend Avercamp (1612 – 1679) opgeleid is door zijn oom Hendrik. Hij is wel in zijn voetsporen getreden. We zien het op het schilderij IJsvermaak op de IJssel bij Kampen, olieverf op paneel, Rijksmuseum Twente. Het is een drukbevolkt wintergezicht met mensen die zich vermaken op het ijs. Op de achtergrond ligt Kampen.

In het midden van de voorstelling schaatst een vrouw achter een slee, die, qua vorm, lijkt op de slee in ons Museum. De slee in ons Museum staat op zaal bij Stad aan het water. Op de achterkant staat H v T (van Triest?). De herkomst van de slee is niet bekend. De decoratie is waarschijnlijk Noord-Nederlands. De dichter Koos Geerds schrijft in zijn bundel “Woeste grond”:

Winterlandschap

Winterlandschap van Hendrick Avercamp.
Dit is de troost voor Gods strenge plagen:
ziet, hoeveel volks het water kan dragen-
boven het zwerk schijnt een heldere lamp.
Drie boeven bungelen dood zonder kramp,
de ophaalbrug doet de verte dagen,
en in gindse tenten moogt ge vragen
om zoete drank, die uit de kommen damp.
Van de stomme kun je leren kijken:
de wereld krijgt de voorsmaak van een feest
met de zorg van de Meester berekend.
Op een wijnvat staat intiem getekend
HA.Fecit – de dove klinkt in de geest
op het doek, dat de stilte doet wijken.

Maar dan ontwaakt de lente in het gedicht van
Levi Weemoedt:

De lente is weer in het land, mijn lief,
en ik sta voor jouw bed,
twee schoenen in de hand, mijn lief:
O! ruik toch mijn boeket.
vol fris ontloken hondenstront
in crêpezool afgezet.

Zonnige groet,

Anna van Prooijen – Schenk

Red Het Verloren Verhaal van Gelderland, Escaperoute

Vanaf de voorjaarsvakantie kun je in Museum Elburg, het oude klooster, een spannende escaperoute spelen. Door het kraken van codes en het oplossen van puzzels voorkom je dat het verhaal van Gelderland gewist wordt. Houd je van raadsels en van het speuren naar verborgen aanwijzingen, breng dan snel een bezoek aan Museum Elburg!

Het Verloren Verhaal van Gelderland

Het Verloren Verhaal van Gelderland is een route die je in verschillende musea kunt spelen. Bij het spelen van dit spel red je de collectie van het museum. Dit doe je door met gezinsleden puzzels op te lossen en raadsels te ontrafelen, maar ook door het zoeken van topstukken in de collectie. De route staat garant voor een uitdagende zoektocht in en rond het museum. Spelenderwijs ga je op een uitdagende en leuke manier aan de slag met de Gelderse geschiedenis en de collectie van het museum. Meedoen? De escaperoute duurt ongeveer anderhalf tot twee uur en is geschikt voor twee tot vijf deelnemers vanaf acht jaar. Er wordt geadviseerd om tenminste één volwassene onderdeel van de groep te laten zijn. Door de krachten van ouders en kinderen te bundelen, heb je de meeste kans om alle puzzels op te lossen. Voor het oplossen van de puzzels is een smartphone met QR-scanner noodzakelijk. De prijs van de escape route bedraagt €10,- per team/gezin bovenop de entreprijs.

In de loop van 2020 zijn in de volgende musea escape routes te spelen: Museum Kasteel Wijchen, Kasteel Huis Bergh, Museum Smedekinck, Kasteel Doorwerth en het Elisabeth Weeshuis Museum. Het Verloren Verhaal van Gelderland is onderdeel van het project Verhaal van Gelderland (verhaalvangelderland.nl) en is mogelijk gemaakt door de provincie Gelderland.

Agenda onder voorbehoud:

25 april Nationale Museumweek; Klankenklooster

Dit jaar zal het Nationale Museumweek van 20 t/m 26 april plaatsvinden. Omdat de Nationale Museumweek in de **Maand van de Vrijheid** valt, is er dit jaar een speciaal thema: “IN VOLLE VRIJHEID”.

Museum Elburg en Klankenklooster organiseren op **zaterdag 25 april** in het kader van Nationale Museumweek een dag voor jong en oud! Met activiteiten voor het hele gezin (opa's/oma's/vaders/moeders en kinderen) zoals rondleidingen, speurtochten en de escaperoute die gespeeld kan worden.

In de programmering van het **Klankenklooster** is voor die dag een groot verhalenverteller uitgenodigd. Eric Borrias vertelt het verhaal van “De 100 jarige man die uit het raam krom en verdween”.

In de middag een speciale versie voor kinderen, 's avonds vertelt hij het verhaal voor volwassenen.

Aanvang van het middagprogramma is 13:30 uur. Toegang € 7,50.

Aanvang van het avondprogramma is 20.15 uur, het museumcafé is open vanaf 19.30 uur. Toegang € 15.00.

Eric Borrias speelt

DE 100
JARIGE
MAN DIE
UIT HET
RAAM KROM
EN VERDWEEN

zaterdag 25 April KlankenKlooster
KlankenKlooster Jufferenstraat 8 Elburg
20:15 Tickets: €15,- (volwassenen)
13:30 Tickets: € 7,50 (kinderen) tel: 0526 681 341

Naar de bestseller van
Jonas Jonasson

Eric Borrias
Verhalenverteller Eric Borrias werd niet voor niets in 2016 unaniem gekozen tot Vertelambassadeur van Nederland en Vlaanderen; hij is al jaren een van de meest gevraagde en meest veelzijdige vertellers van ons land.

Het Klankenkloosterteam
Museum Elburg

Bijzonder symposium

Op 11 en 12 juni staat in Zutphen wederom het Middeleeuwen Symposium gepland, thema: Vrouwen in de Middeleeuwen, Persoonlijke Devotie en Publieke Ambitie.

Kennispartner is de Radboud Universiteit en als dagvoorzitter treedt Prof. dr. Johan Oosterman aan. Speciale gasten zijn dit jaar Dr. Rachel Delman (University York) en Dr. Godelinde Perk (Oxford University). Rachel Delman doet onderzoek naar de manier waarop adellijke dames hun macht etaleerden in landhuizen en interieurs. Godelinde Perk onderzoekt onder meer de verrassende rol van geheugen en lichaam in de vrouwelijke devotie. Sprekers van de universiteiten Utrecht, Groningen, Gent en Leuven completeren het programma met o.a. verhalen over praalgraven, prostitutie, koopvrouwen en de Moderne Devotie. Variatie is gegarandeerd en de colleegetour van 11 juni biedt extra verdieping.

Het volledig programma treft u aan op: www.middeleeuwen-symposium.nl,

Inschrijving is al mogelijk. We waarderen het zeer als u e.e.a. deelt met belangstellenden in uw netwerk of opneemt in de agenda van uw organisatie. Graag tot ziens in Zutphen!
Dit symposium is zeer voordelig en mogelijk interessant voor een van u. Er kan gekozen worden voor een of voor twee dagen, met of zonder maaltijd. <https://middeleeuwen-symposium.nl/aanmelden/>

Door de maatregelen rondom de coronacrisis gaan de volgende bijeenkomsten en evenementen, waarover wij u in dit Kloosterkwartier hadden willen berichten, niet door:

- Algemene Ledenvergadering van de Vereniging Vrienden op woensdag 25 maart 2020.
- Klankenklooster op zaterdag 21 maart 2020.
- Orgelconcert in de Kloosterkapel op vrijdag 3 april 2020.
- Concert Susteren St. Agnes op zaterdag 18 april 2020.

Wij hopen dat u allen gezond blijft en dat we u in de loop van het voorjaar weer bij activiteiten en in het museum kunnen ontmoeten.